

Viatge a les Galápagos i a l'Equador

Ocells i molt més, del 14 al 29 de juliol de 2023

Eugeni Capella (introducció i fotos), Diana Vizán Aguado (explicacions diàries), Eduardo Soler (fotos de la portada i dels dies 1,2,4,6,8 i Michael Roy (fotos de la portada i dels dies 2,3,5,7 i 9).

Agraïments i contacte

Agraïeixo a tothom que va fer possible aquest viatge i tots els bons moments que vam compartir. També a la Diana per haver redactat el diari del viatge i a l'Edu i al Michael per haver compartit les seves fotos. Per a qualsevol informació sobre com viatjar a les Galápagos o a l'Equador continental podeu enviar un correu electrònic a grallariculalineifrons@gmail.com o a eugenicapella@gmail.com. A més, podeu veure altres fotos fetes durant els viatges a les Galápagos a Instagram X o a Facebook @Grallariatours

Introducció

Galápagos, és un d'aquells llocs que està en la ment de qualsevol naturalista, juntament amb altres com l'Antàrtida, Papua Nova Guinea, Svalbard, etc. Llocs mítics des del punt de vista naturalista però bastant inaccessibles tant des del punt de vista logístic com econòmic.

Tot i això, sovint hi ha una manera de poder arribar a aquests llocs i, com que aquest any hem organitzat quatre viatges diferents de les Galápagos, he fet una breu descripció de les diferents maneres d'anar-hi i he redactat un report de l'últim.

Els ordenaré de més cars a més barats, que és equivalent a veure el màxim d'endemismes o menys endemismes i de visitar llocs més inaccessibles o més fàcils logísticament.

1. **Viatge ornitològic dormint al vaixell.** Essent les Galápagos un arxipèlag amb moltes illes necessàriament n'hauré de visitar moltes. Un viatge amb vaixell et permet visitar-les totes sense haver de fer canvis constants de maletes. Com a contrapartida tenim que els estàndards d'allotjament no són els d'un hotel a terra i que, si fa mala mar, dormir pot ser una mica incòmode. Amb aquests viatges normalment es poden veure tots els endèmics menys tres, ja sigui perquè algunes espècies tenen poblacions molt reduïdes (Sharp-billed finch, mangrove finch) o que estan en illes inaccessibles per als ornitòlegs com el vampire finch. Tanmateix, aquest any vam poder obtenir un permís especial per visitar els illots de Darwin i Wolf, i d'aquell viatge són les úniques fotos d'aquesta espècie penjades a eBird. Podeu veure el trip report d'aquest viatge generat per eBird clicant en aquest enllaç: <https://ebird.org/tripreport/135435>

2. **Viatge ornitològic dormint a terra.** Aquest és el viatge més eficient. S'escurça dos dies respecte al viatge en vaixell i no es visita l'illa de Genovesa. Es perden dos pinsans de l'illa de la Genovesa i, a canvi, s'abarateix una mica el viatge i sobretot es dorm a terra. Així i tot, quatre hores de navegació de mitjana diàries són necessàries per anar visitant les diferents illes per trobar totes les espècies endèmiques. Podeu veure el trip report d'aquest viatge generat per eBird en aquest enllaç: <https://ebird.org/tripreport/149986>. A continuació hi ha una descripció del viatge que vam fer amb Barcelona Birding Point el juliol de 2023. Inicialment, el viatge estava programat per l'agost, però l'Eduardo Soler va decidir regalar-li aquest viatge a la Maria Clara com a viatge de noces, i només ho podia fer el juliol.

3. **Viatge naturalista generalista amb vaixell.** Galápagos és un lloc de natura, com ho són el Serengeti o Botswana. Però de la mateixa manera que si t'apuntes en un safari africà, probablement seràs l'únic que porti prismàtics, si t'apuntes en un viatge naturalista generalista amb vaixell probablement, seràs l'únic que estarà interessat a veure els endèmics de les Galápagos. Així i tot, els ocells a les Galápagos són bastant fàcils i, per tant, en un viatge d'aquest tipus et perdràs poques de les espècies de les illes que visitaràs. L'avantatge d'aquesta opció és que, a diferència de les dues anteriors, hi pots anar quan vulguis perquè sempre hi ha un vaixell disponible i pots triar la llargada dels teus viatges (entre 5 i 14 dies). El preu resultarà del nombre de dies i de la categoria del vaixell escollit. [Aquí](#) podeu llegir el report de Ponç Feliu sobre un viatge d'aquest tipus.

4. **Viatge de cabotatge.** Una derivada de la segona opció és fer-ho sol, però de forma organitzada. D'aquesta manera pots anar-hi quan vulguis i el preu és sensiblement més barat. En aquest viatge queda tot organitzat, però no portes cap guia exceptuant els guies de les excursions generalistes que deixen molt a desitjar quan els treus dels ocells grans i dels llocs més turístics i, per tant, alguns endèmics no es poden visitar. El motiu és que per lligar-ho tot en deu dies, no és possible fer-ho amb les sortides estàndards que es fan. Per visitar aquests llocs s'haurien d'organitzar visites privades i llogar un vaixell per només dues o tres persones i això encariria massa el viatge. Tot i això, amb aquest sistema es poden veure una part important de les espècies, és més barat que la resta d'opcions i té una major flexibilitat.

Alternativament a totes aquestes opcions organitzades, hi ha dues alternatives si t'ho vols organitzar tu mateix. Si tens un mes lliure, pots organitzar-t'ho tu mateix i esperar quan surtin les excursions per visitar els diferents llocs. Això sí aquesta opció seria més cara que la 4, però veuries més espècies. Si no tens gens d'interès a veure un bon nombre

d'endèmics i simplement vols haver visitat les Galápagos, veient tortugues gegants, lleons marins, iguanes, colònies de mascarells i alguns ocells endèmics llavors tens l'opció de volar Fins a Santa Cruz o San Cristóbal, estar uns dies allà i fer les excursions d'un dia, possibles des d'un mateix punt.

Quan anar-hi?

Els endèmics hi són sempre, excepte l'albatros. Per tant, si vols veure aquesta espècie, no hi hauràs d'anar entre desembre i març. Pel que fa a la resta de l'any, en cada època trobaràs algun aspecte diferent. Si hi vas al setembre-octubre, l'aigua estarà més freda i, si hi vas a l'abril, estarà més calenta. És important tenir en compte que ni que no t'agradi bussejar, sempre acabaràs sota l'aigua per dos motius. Primer, perquè en una excursió de tot l'endemà de dues o tres hores de visita terrestre ja tens la majoria d'espècies terrestres vistes en aquell lloc i, per tant, capbussar-se sempre és una opció agradable. Segon, perquè encara que no siguis un apassionat del submarinisme, posar el cap sota l'aigua i poder-te banyar amb lleons marins, pingüins, corbs marins, tortugues, taurons i peixos de tota mena, és una experiència que a tothom agrada.

Resum del viatge del 12 al 24 de juliol (per Diana Vizán Aguado).

Assistents: Eugeni Capella (Tour leader), Diana Vizán (report), Eduardo Soler (fotos), Maria Clara (fotos), Michael Röy (fotos), Kristy Ponce, Dancel Peiró, Salvador Casas, Tanit Rossinyol, Eduard i Nancy Estonyc

Dia 0. Divendres 14 de juliol. Arribada a Quito

A Quito, ens trobem el Salvador, que fa quinze dies que viatja per l'Equador i a qui van robar a Guayaquil, a punta de pistola, només arribar al país; l'Eduardo i la María Clara que venen de passar uns dies amb la família i treballar en la protecció dels lloros andins per Colòmbia; el Michael i la Kristy, que han volat des de Panamà, on el Michael gestiona la reserva Cocobolo, i on han gaudit molt del casament de la filla de la Kristy, tot i que els hi van perdre les maletes; l'Edward i la Nancy han volat des dels Estats Units, i la Tanit, el Daniel, l'Eugeni i jo, arribem des de Barcelona. Tothom està content i amb ganes de viure una de les experiències naturalistes més fascinants del món, tot i els incidents comentats.

Després d'acomodar-nos a l'hotel Casa Hilayaku, pardalegem (observar ocells) pels voltants. Per mi, que no he estat abans al continent americà, és la primera vegada que veig colibrís, el colibrí rutilant (Sparkling Violetear) i altres. Impressionant!

Demà, volem cap al destí somiat. <https://ebird.org/checklist/S144566449>

Dia1 del viatge a les Galápagos. Dissabte 15 de juliol. Arribada a les illes Galápagos

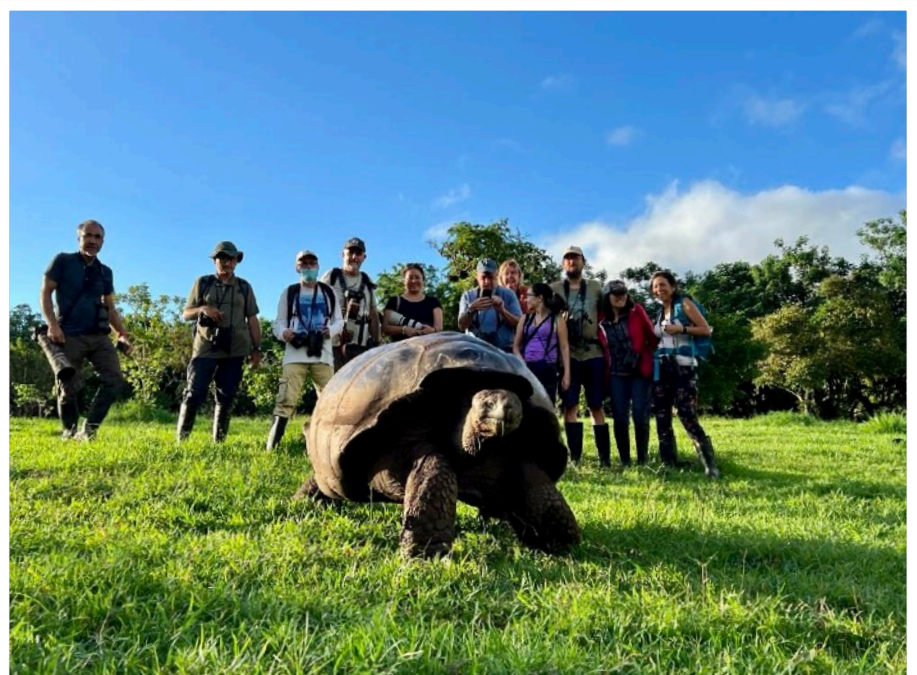
A dos quarts de sis del matí deixem l'hotel i pugem a un autobús que ens porta a tot el grup a l'aeroport de Quito. Un cop allà, després de passar el control biològic i la resta de controls, volen cap a Baltra, on es troba l'aeroport de les illes de les Galápagos. De camí de la pista d'aterratge a l'edifici de l'aeroport veiem una iguana mimetitzada amb el terra força gran. Allà ens espera l'Astrid, una guia local, biòloga, tercera generació nascuda a les Galápagos, que durant tot el dia ens acompanya i ens dona tota mena d'explicacions

sobre les illes i els animals. <https://ebird.org/checklist/S144653054> <https://ebird.org/checklist/S144652908>

D'allà anem amb vaixell fins al port de l'illa de Santa Cruz, on ens espera un autocar que ens porta a un camí pel mig d'un bosc tropical, entorn de dues calderes. Només arribar-hi comença una pluja lleugera que ens acompanyarà tot el trajecte i veiem perfectament, amb prismàtics i a simple vista, un **mussol emigrant** (Short-eared Owl) **que troba l'Edu** posat a un arbre durant una bona estona i volant.

Impressionant! Després veiem la majoria ocells endèmics que buscàvem, inclòs el pinsà de Darwing cotorreta (Large Tree-Finch).

<https://ebird.org/checklist/S144652823> <https://ebird.org/checklist/S144652762>

D'allí marxem a dinar a la reserva de la Providencia. En acabar, veiem un munt de tortugues gegants, algunes de més de cent anys, que passegen amb tranquil·litat, envoltades de turistes que les admiren bocabadats. També veiem diversos ocells, inclòs el rasclat ben pintat (Paint-billed Crake), que és difícil de veure. <https://ebird.org/checklist/S144663758>

Després, anem a visitar un túnel de lava, de 100 metres d'alçada, il·luminat. Al costat del túnel, en una caseta, veiem una parella d'òlibes.

<https://ebird.org/checklist/S144682867>

Dia 2. Diumenge 16 de juliol. Bany amb lleons marins i visita a l'illa de Floreana

Esmorzem a l'hotel a dos quarts de set i marxem al port, on ens espera una barca amb l'Álvaro, el guia local que ens acompanya a Floreana. De camí, veiem una escultura dedicada a Darwin i lleons marins, iguanes marines i ocells, molt confiats, per les voreres i els bancs. El temps amenaça pluja i el mar està una mica picat. Tot i que no plou, el viatge d'anada, amb les onades en contra, és incòmode, amb bots constants. Sembla que estem a una muntanya russa! La que pitjor ho passa és la Nancy, que es passa tot el viatge vomitant i marejada, molt ben cuidada per l'Edu. <https://ebird.org/checklist/S144805666> <https://ebird.org/checklist/S144877780>

Abans de Floreana, parem a l'illot de Champions, on busquem el mim de Floreana, un ocell que viu entre els cactus d'aquesta illa. Ens costa trobar-lo. Quan el veiem, la Tanit pregunta si es pot banyar i al final ens acabem banyant gairebé tothom. És un bany espectacular! Nadem enmig de lleons marins, que ni s'immuten per la nostra presència. És el paradís!

Aquest banyet improvisat el podem fer

gràcies a l'Eugeni, que ens ha fet portar el banyador, per si de cas. L'Edu fa un vídeo del moment amb el mòbil, ja que ens hem deixat la càmera subaquàtica. Llavors, l'Eugeni s'adona que s'està banyant amb el seu IWach, un regal que li van fer els seus germans pels cinquanta anys, i comprova, alleugerit, que realment és submergible. <https://ebird.org/checklist/S144805978>

A Floreana és arribar i moldre. De seguida veiem el pinsà de Darwing modest. Tornem a trobar-nos amb tortugues gegants de les Galápagos. A més, al port ens sorprèn un far envoltat d'iguanes marines i una lleona marina alletant la seva cria. Després de dinar

pollastre, lleties i arròs en un restaurant familiar tornem cap a Santa Cruz. <https://ebird.org/checklist/S144806212> <https://ebird.org/checklist/S144806241>

El viatge de tornada, amb les onades a favor, és plàcid i ens emociona l'espectacle d'una trentena de dofins que ens acompanyen saltant durant una bona estona al costat de la barca.

Òbviament, tant d'anada com de tornada veiem moltes aus marines, volant i a les roques de l'illot de Champions.

El bany al mar amb lleons marins de les Galápagos ha estat una experiència fascinant i inoblidable! <https://ebird.org/checklist/S144806410>

Dia 3. Dilluns 17 de juliol. Bussejar amb tortugues a una platja paradisiàca

Cap a les set del matí ens ve a buscar un autobús a l'hotel i marxem al port, on ens espera una barca. La sortida està perfectament organitzada. Primer, anem a la platja «Las Bachas», de sorra blanca i aigua turquesa. Bussegem i veiem tortugues, fins i tot les toquem amb molta cura; peixos lloros; un pop; un tauró, molts peixos diferents. El tacte indescriptible de la closca de la tortuga marina el recordarem per molt de temps. <https://ebird.org/checklist/S144877859>
<https://ebird.org/checklist/S144878040>

Després, tornem a la barca i dinem mentre anem cap a l'illa de Seymour nord. Ens serveixen una tonyina boníssima, el plat típic de les Galápagos, amb patacones (plàtan fregit). A les Galápagos la majoria d'aliments (el peix, la carn, la llet, la fruita...) són kilòmetre zero. Durant el trajecte, conversem amb una dona equatoriana que està fent turisme amb la família i que viuen Oman, un país on l'Eugeni hi ha estat. Ens explica que va estudiar Relacions Internacionals a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), on l'Eugeni i jo hem estudiat, i ens diu que quan es retirin volen anar a viure a Catalunya, com la germana del seu home, que viu a Girona. Quina casualitat!

Saltem de la llanxa que ens porta de la barca fins a Seymour nord i només tocar terra ens quedem bocabadats amb el vol de

centenars de dues espècies de **fragates**, que semblen estels sense la corda que les enlaira. Fem un recorregut per l'illa i gaudim molt de veure els animals molt a prop i en el seu hàbitat: criant, menjant, descansant... aliens a la presència dels pocs turistes que visitem l'illa. Entre molts altres ocells, veiem la gavina cua de tisora, la més bonica del món, la gavina de lava i el mascarell carblau. També trobem moltes iguanes terrestres.

<https://ebird.org/checklist/S144879360>

En acabar, tornem cap a Santa Cruz i anem la "Estación Científica Charles Darwin (ECCD)", on visitem el museu; veiem la tortuga amb closca en forma de cella; la darrera tortuga de l'illa de Santa Cruz dissecada, i un ratolí. A més, ens trobem amb un senyor que treballa a Atapuerca, que s'assembla molt físicament a l'Eudald Carbonell, de qui és amic, i ens explica que sovint el confonen amb ell. Una altra casualitat! <https://ebird.org/checklist/S144877662>

Després, sopem i una part del grup marxem a dormir i l'altra, a fer una copeta. Els noctàmbuls tenen un premi en forma de martinet de nit violaci passejant per un parc.

Dia 4. Dimarts 18 de juliol. Marxem cap a Isabela en barca

Ens aixequem d'hora com cada dia i marxem a Tortuga Bay, la platja més turística de l'illa de Santa Cruz. Més turística a les Galápagos vol dir zero construccions i unes tres-centes persones en dos quilòmetres. Res a veure amb Salou. Fem el recorregut acompanyats de l'Astrid, la guia del primer dia i veiem el pinsà de Darwin becgròs. Quan hi arribem, veiem la primera iguana nedant al mar i fem un bany. L'Edu i la Clarita tornen amb barca cap al centre de l'illa i la resta tornem caminant. La Tanit, la Kristy i jo ens avancem al grup i arribem al centre, just a temps per dinar a una cafeteria molt bonica: amb cafè deliciós, unes bones empanades, etc. Passejant per la ciutat veiem unes dones netejant peix al mig del carrer acompanyades de lleons marins de les Galápagos, pelicans...

<https://ebird.org/checklist/S144975837> <https://>

ebird.org/checklist/S144975882 <https://ebird.org/checklist/S144975922>

Cap a les tres de la tarda, agafem la barca que ens porta a Isabela, l'illa més natural de les tres illes amb població que visitarem.

Arribem a l'hotel i, des del balcó d'una de les habitacions de la segona planta, observem els **flamencs del Carib**, molt més rosats que els nostres, a la llacuna que tenim just al

davant. Després anem a sopar i anem a dormir. <https://ebird.org/checklist/S144975969>

Dia 5. Dimecres 19 de juliol. Un bany amb corbs marins, pingüins, tortugues i lleons marins<https://ebird.org/checklist/S145060178>

Esmorzem a l'hotel les sis i marxem en barca cap a Playa de los perros. Tot i que anem contra les onades i fa una mica de mala mar, ningú es mareja. De camí, veiem un albatros de les Galápagos, una trentena de petrells de les Galápagos, unes dues mil baldrigues de les Galápagos i més de dos-cents ocells de tempesta de diferents espècies. A Playa de los

perros veiem corbs marins de les Galápagos, pingüins de les Galápagos, aligot de les Galápagos,

ossos marins de les Galápagos, etc.

<https://ebird.org/checklist/S145060287>

<https://ebird.org/checklist/S145083650>

<https://ebird.org/checklist/S145083990>

<https://ebird.org/checklist/S145083865>

<https://ebird.org/checklist/S145083946>

<https://ebird.org/checklist/S145084078>

Esmorzem de nou al vaixell i marxem

cap a Caleta Iguana, on veiem les mateixes espècies i ens banyem entre desenes de tortugues, corbs marins, pingüins i lleons marins. Després dinem i tornem a port. De camí l'Eugeni desperta al Michael advertint-lo que el pilot s'ha tornat boig i anem de pet a la roca Unión. Falsa alarma! A pocs metres de la roca, para el motor i veiem on reposen diversos individus de mascarell cama blau i mascarell de Grant. <https://ebird.org/checklist/S145084346>

<https://ebird.org/checklist/S145084180> <https://ebird.org/checklist/S145084231> <https://ebird.org/checklist/S145060125>

<https://ebird.org/checklist/S145059015>

Dia 6. Dijous 20 de juliol. La boira ens impedeix veure el volcà més espectacular de l'illa

Esmorzem cap a les sis del matí i anem a visitar el volcà Sierra negra. Plou i fa boira, així que ens perdem unes vistes espectaculars. Això sí, de camí veiem la majoria dels ocells endèmics d'aquesta zona de l'illa: el tirà cardenal de les Galápagos (el brujo) mascle, d'un vermell intens, i la femella i l'oreneta de les Galápagos. També trobem altres ocells que ja hem vist prèviament i, per primer cop,

el pinsà de Darwin vegetarià. <https://ebird.org/checklist/S145137908> <https://ebird.org/checklist/S145138010> <https://ebird.org/checklist/S145138091> <https://ebird.org/checklist/S145138158> <https://ebird.org/checklist/S145138268>

A la tarda, passegem per la platja i trobem garses de mar, remena-rocs, corriols semipalmats, polits cantaires, cames llargues, pelicans, **gavines de lava**, etc.

Al vespre, passegem pel port i, a més d'iguanes i lleons marins, sempre presents, veiem, molt a prop i a simple vista, una manta molt gran. <https://ebird.org/checklist/S145147204>

A la nit, sopem a un restaurant que té unes postres molt bones. L'Eugeni i jo compartim una graellada de peix i marisc molt bona. Després, anem a dormir.

Dia 7. Divendres 21 de juliol. Volem en avioneta a San Cristóbal, la capital de les Galápagos <https://ebird.org/checklist/S145203489> <https://ebird.org/checklist/S145203358>

Avui tenim el matí lliure i, com que ja hem vist tots els ocells, esmorzem a les set del matí i marxem a veure la cova de Sucre, que els fulletons turístics diuen que té molsa bio fluorescent. En realitat, és una cova amb parets i sostre daurats, per l'efecte de les gotetes d'aigua amb la molsa. Ho veiem només si enfoquem amb la llanterna del mòbil, si no tot és fosc.

De tornada a l'hotel, demanem al taxi que ens deixi a la llacuna dels flamencs i fem el recorregut fins a l'hotel a peu pel sender "Pozo de Jeli", envoltat d'altres llacunes i manglars. Veiem diversos flamencs, polles d'aigua, ànecs americans i una serp terrestre posada a la barana de la passarel·la, la banded snake.

Abans de dinar, per curiositat, vaig a veure una assemblea local, en què debaten sobre una nova llei, més permissiva amb la inversió estrangera a les Galápagos, que està tramitant el govern local. Parlo amb un senyor gran i comparteixo l'opinió que és millor deixar la llei com està ara: un 51% d'inversió dels que viuen a les Galápagos i la resta per empreses de l'Equador continent i estrangeres. Ara ho volen canviar i deixar només un 20% pels locals. Estic d'acord amb el senyor que això suposarà, en el futur, la construcció de grans complexos turístics, on molts illencs hauran de treballar en lloc de tenir com ara el seu propi negoci més petit. En definitiva, el govern vol canviar qualitat per quantitat. L'explico que això ha passat a la ciutat on visc i que és molt trist: destrucció del paisatge,

augment i empobriment de la població, pèrdua d'identitat, etc.

També visito l'església, que com a curiositat té unes vidrieres amb animals pintats i un gran mural amb pingüins i altres ocells dibuixats darrere de l'altar.

Per tot el poble també hi ha animals dibuixats als fanals i murals. Art i fauna (iguanes, lleons marins...) són presents als carrers.

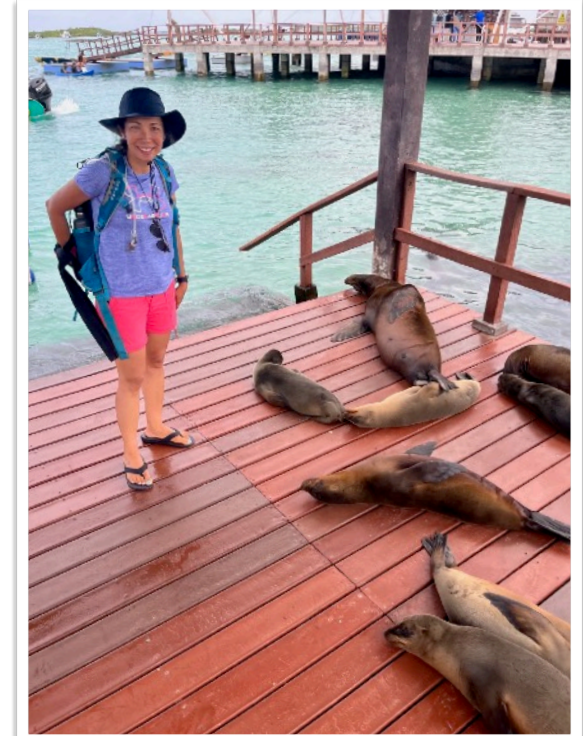
Clarita ens explica que s'ha apropat a un lleó marí que estava al port i quan ha fet el gest de treure-li una corda amb què estava jugant, l'ha perseguida. <https://ebird.org/checklist/S145221452>

Dia 8. Dissabte 22 de juliol. La iguana voladora de l'Espanola

Esmorzem a dos quarts de set del matí i marxem al port, on ens espera una barca que ens porta a l'illa Española. De camí, trobem una lleona marina amb el seu bebè acabat de néixer. Encara es veuen les restes de la placenta.

També veiem a l'alta punta de la mateixa platja, un bebè de lleó marí mort. <https://ebird.org/checklist/S145366283> <https://ebird.org/checklist/S145368571>

Visitem Española durant dues hores i veiem el mim de l'Espanola, el pinsà de Darwin bec cònic, el pinsà de Darwin gris i, òbviament, l'albatros de Galápagos, ja que aquest és pràcticament el seu únic lloc de cria en tot el món. En deu minuts, trobem tots els ocells objectius del dia. Així que gaudim dels animals, que aliens a la nostra presència fan la seva vida: una parella d'**albatros** mouen el coll cap a un costat i un altre en una mena de dansa d'aparellament; un aligot de les Galápagos té cura del seu bebè; cuajonc ens passa pel davant de camí al niu; les iguanes marines caminen amb parsimònia cap al mar, on van a buscar menjar...

La iguana i el llangardaix de lava d'aquesta illa són més acolorits que les espècies de les altres illes de les Galápagos. I, Nicolás, un guia que em sap força d'ocells i de tot, ens explica que durant els mesos de desembre i gener canvien la pell i tenen un color turquesa. Veure-les durant aquesta època de l'any ha de ser impressionant.

També ens dona una mala notícia: amb motiu del fenomen meteorològic el Niño i del canvi climàtic, aquest any l'albatros de Galápagos no ha criat i les iguanes estan més primes del normal. Cada vegada hi ha menys individus de la majoria d'espècies.

Al final del recorregut, arribem a unes roques on trenquen les onades i l'aigua, en conseqüència, surt en xorro per dos forats de les roques. De sobte, estem admirant aquest fenomen quan veiem que una de les onades fa volar una iguana que es trobava tranquil·lament a la roca. Aquesta iguana voladora ha estat nomenada per unanimitat el

millor animal del dia. <https://ebird.org/checklist/S145368714>

De tornada a la barca, dinem acompanyats de centenars de dofins. Un espectacle meravellós! <https://ebird.org/checklist/S145368829>

Després bussegem i veiem tortugues, lleons marins molt juganers i peixos de diversos colors. <https://ebird.org/checklist/S145369737>

En acabar, regressem a San Cristóbal.

Descansem a l'hotel durant una hora, anem a sopar a un restaurant local i en acabar, a dormir.

Dia 9. Diumenge 23 de juliol. Albirament de balenes de tornada de Punta Pitt

Esmorzem a dos quarts de set i marxem en barca a Punta Pitt. <https://ebird.org/checklist/S145454585> <https://ebird.org/checklist/S145454662>

Fem una visita de dues hores per l'illot, l'únic lloc de les Galápagos on crien juntes les tres espècies de mascarells: mascarell de cama blau, mascarell cama-roig i mascarell de Grant. Avui veiem per primer cop el mascarell cama-roig, que hi ha de color blanc i de color xocolata. Tots dos tenen els peus vermells, el bec blau amb una base rosada i fan el niu als

arbres. També veiem per primera vegada el mim de San Cristóbal. <https://ebird.org/checklist/S145454744>

Després ens apropem fins a una roca situada al davant de Punta Pitt i veiem un miler d'individus de l'ocell de

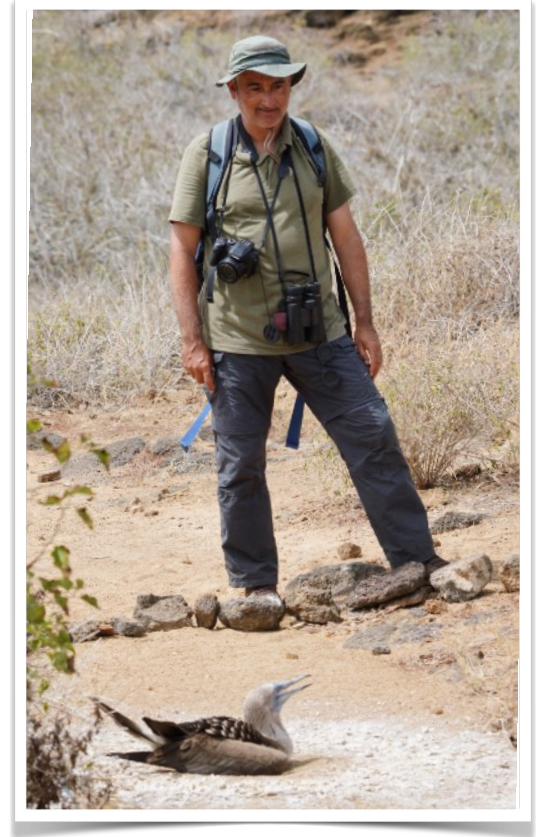
tempesta de les Galápagos. <https://ebird.org/checklist/S145454800>

Lavors, bussegem envoltats de mascarells cama-roigs i ocells de tempesta. Veiem molts peixos de diferents colors, una tortuga, tres taurons de puntes blanques i una manta. Els taurons impressionen!

En tornar a la barca i mentre ens preparam per dinar, ens segueixen uns cinquanta dofins mulars.

Després dinen i tornem cap a San Cristóbal. De camí veiem dues vegades balenes jubartes. El primer cop, estem dormint a baix i ens desperta l'Eugeni cridant des de dalt de la barca: balenes! Fem un salt i veiem una mama balena amb el seu nadó. Al cap d'una estona, tornem a veure una altra mama de balena de la mateixa espècie també amb un

nadó. És molt emocionant! <https://ebird.org/checklist/S145454848>

Ens acomiadem del guia, el capità i l'ajudant, als quals hem agafat estima aquests dos dies junts. Ens diuen que hem estat molt afortunats, ja que és molt difícil en una sola sortida veure taurons, dofins i balenes. És el bon karma del grup!

Sopem a un restaurant que també és una galeria d'art i serveixen menjar respectuós amb el medi ambient. Només ofereixen productes de temporada i hi ha plats, com el porc salvatge, un animal que posa en perill les espècies autòctones.

Informats dels resultats electorals a l'Estat Espanyol, anem a dormir.

Dia 10. Dilluns 24 de juliol. Ens emportem les Galápagos al cor

Ens aixequem a la mateixa hora de cada dia, tot i tenir el dia lliure.

Fem un tros de Tijeretas, una passarel·la de fusta que fa un recorregut enmig d'arbres i a tocar del mar. Comencem el recorregut tots els que hem triat sortir de l'hotel junts i a mig camí les noies triem el recorregut cap a la ciutat i els nois cap a la muntanya. Veiem molts ocells que ja hem vist i a una de les platges del recorregut trobem una iguana, unes

quantas tortugues marines i lleons marins nedant molt a

prop de la sorra, jugant a l'aigua i descansant a la platja.

<https://ebird.org/checklist/S145497182> <https://ebird.org/checklist/S145497138>

L'Eugeni m'explica que de tornada s'han trobat un grup de lleons marins descansant just a l'estructura de fusta ideada perquè la gent es banyi i un grup de guies del parc han intentat, en va, que deixin aquest espai i marxin cap a les roques del costat. Missió impossible! Ells són els amos de les Galápagos!

Comença a caure una pluja molt fina i ens refugiem comprant els darrers regals i fem un cafè amb llet amb pa de iuca amb formatge a una cafeteria. És un pa deliciós!

Després, de tornada a l'hotel, ens acomiadem dels lleons marins. Segur que en els pròxims dies se'ns farà estrany sortir al carrer i no sentir-los ni veure'ls. També estranyarem no haver de caminar amb cura per no trepitjar una iguana.

Mentre esperem que ens vinguin a buscar per marxar a l'aeroport, votem l'ocell i l'animal que més ens ha agradat del viatge a les Galápagos. Pel que fa a l'ocell guanya, en primera posició, el pingüí, ja que per part del grup aquesta ha estat la primera vegada que veiem un pingüí.

En segona posició, l'albatros, l'ocell marí més gran. I en tercera posició, empaten els mascarells camablau i cama-roig. Pel que fa a l'animal del viatge, com no podia ser de cap altra manera, guanya el lleó marí. En segon lloc, la tortuga gegant i, en tercera posició, la iguana de mar, "la voladora".

Ens acomiadem de la Kristy i el Michael, que són un amor. La Kristy té molt bona vista i ens ha trobat força animals. A més, és molt divertida i ens ha alegrat el viatge imitant el lleó marí. El Michael ens ha regalat molt bones fotos, tant del cel, com del terra com del fons del mar. Es queden dos dies més a fer submarinisme.

A les onze marxem a l'aeroport i volem cap a Quito.

Deixem les Galápagos amb encara més admiració per Darwin de la que ja tenien prèviament. Hem pogut comprovar in situ la seva teoria de l'evolució, una de les més importants de la història de la ciència. Hem vist pinsans de moltes espècies diferents. Tenen petites variacions que s'han donat al llarg del temps per adaptar-se a les condicions de cada illa que forma part de les Galápagos. Així, per exemple, en funció de

l'alimentació que troben a cada hàbitat el seu bec és més o menys llarg, més ganxut, més gran o més petit, etc.

A l'aeroport de la capital de l'Equador ens esperen els de l'agència i ens porten a l'hotelet on ens vam allotjar la primera nit del viatge, que té un jardí idíl·lic on és molt fàcil veure colibrís. Ens acomiadem del Salvador, que ens ha fet riure molt, sobretot amb la seva interpretació de l'anunci de colònia "Busco a Jacq's".

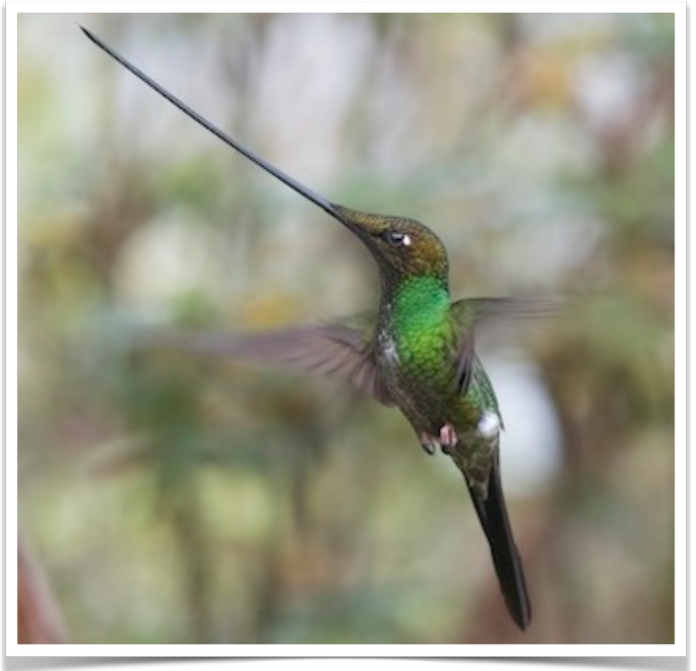
Arribem de nit. Així que sopem i abans d'anar a dormir, ens acomiadem de la Clarita i l'Edu, que ara passaran uns dies a Quito. Aquest viatge ha estat el seu viatge de noces!

Dia 11. Dimarts 25 de juliol. Comencem a pardalejar pel Chocó de l'Equador

A dos quarts de cinc deixem l'hotel Casa Hilayaku, situat a Puembo, i marxem cap a la reserva de Zuro Loma. Disposem d'un cotxe amb un conductor, Ramiro, i un guia local, Juan Carlos, que ens acompanyaran durant els cinc dies de pardaleig pel Chocó de l'Equador. Aquesta part del viatge només la fem la Nancy, l'Edward, la Tanit, el Daniel i jo. A més de l'Eugeni, és clar, que és el tour leader de tot el viatge.

Abans d'arribar a Zuro Loma baixem del mini autobús i fem un tros de la carretera caminant i mirant ocells. Hi ha molt poc trànsit! El nostre mini autobús ens segueix uns passos endarrere. Veiem els primers ocells de l'Equador. Cap de nosaltres, excepte l'Eugeni, hem estat abans en

aquest país. <https://ebird.org/checklist/S145627974>

Cap a les vuit arribem a la reserva de Zuro Loma. Veiem diverses espècies de colibrís a les menjadores. Són ocells preciosos i molt inquietos. La Tanit és el primer cop que veu un colibrí. La resta els han vist a altres països i jo els vaig veure la primera nit que vam passar a Quito. Ens podríem passar hores veient els colibrís, que són de mides i colors diversos i amb becs de forma i llargada diferents, però també hem de veure altres ocells. El més espectacular és el **colibrí bec d'espasa**. També veiem la xanca equatorial (*Grallaria saturata*) un dels nombrosos "splits" de l'antiga

xanca rogenca (*Grallaria rufula*). <https://ebird.org/checklist/S145646187>

Cap a les onze, marxem cap a la reserva de Yanacocha. Pel camí, ens aturem a veure una desena de fredelugues andines i una àguila pitnegrà.

Quan arribem a Yanacocha, per a dinar mengem sopeta, truita (peix) i un pastís de maracujà boníssim. Després anem a mirar ocells. De seguida trobem la xanca lleonada occidental. En acabat, passegem una estona i veiem altres espècies. Fins que es posa a

ploure i marxem cap a Bellavista. <https://ebird.org/checklist/S145646265>

<https://ebird.org/checklist/S145646304>

De tornada ja no plou i l'Eugeni veu a un tinamú beccorbat a un prat situat al costat de la carretera. Parem el cotxe i baixem tots emocionats a contemplar-lo. És molt emocionant quan veiem un ocell que és molt difícil de veure. El Juan Carlos ens diu que en la seva vida només l'ha vist cinc vegades i això que ha anat una cinquantena de vegades a buscar

ocells a Yanacocha. <https://ebird.org/checklist/S145646352>

A més, les poques vegades que l'ha vist ha estat a la part alta, mai a la part baixa com avui. Per això, després de sopar, guanya la votació del millor ocell del dia, empatat amb el colibrí bec d'espasa.

Més endavant, parem al costat d'un riu i de seguida trobem la merla d'aigua capblanca. Com a atracció turística, han pintat de colors les pedres del costat del riu. El paisatge em

recorda als nostres Pirineus. Idíl·lic! <https://ebird.org/checklist/S145646411>

Més endavant parem a mirar un arbre ple de zopilots negres. El Juan Carlos es fa un fart de riure! Resulta que és un ocell molt comú. És com si a Catalunya algú fa parar un cotxe per mirar uns coloms.

Cap a les set, arribem a Bellavista, la primera reserva privada de l'Equador. Sembla un lloc espectacular, tot i que plou i és de nit.

Sopem i anem a dormir.

Dia 12. Dimecres 26 de juliol. Dos tucans al niu: un entra i l'altre surt

Quedem a les sis per pardalejar, encara de nit. De seguida es fa de dia i apareixen els primers ocells, al voltant d'una trampa de papallones. En uns minuts veiem una vintena d'espècies. És una bogeria! Em fa especial gràcia veure, a només un metre de distància, un ocell que grimpa pels arbres que s'assembla molt al nostre raspinell, tot i que és molt

més gran, de la mida d'un picot verd. És el

grimpa-soques becgròs. <https://ebird.org/checklist/S145659163>

Després pardalegem per un sender i veiem força ocells. Cap a dos quarts de nou, anem al

restaurant de Bellavista a esmorzar. <https://ebird.org/checklist/S145660595>

Quan acabem, fem un altre camí durant unes dues hores i, a més de diversos ocells, veiem les destrosses que va fer un os andí al

compostador fa unes setmanes. <https://ebird.org/checklist/S145682338>

Després marxem cap a una altra zona de la reserva a mirar ocells i veiem el que serà l'ocell del dia, el **tucà muntanyenc**. El Juan Carlos ens mostra un forat a un arbre, que és un niu

d'aquesta espècie endèmica del Chocó. Llavors ens esperem una estoneta en silenci molt a prop del niu. Primer, sentim el cant del tucà i al cap d'una estona, veiem un tucà que passa volant i s'atura a un arbre proper. Pocs minuts després, s'apropa al niu i surt un altre tucà de dins. Han fet canvi de torn. Són una parella i ara el que estava alimentant-se torna al niu i el del niu marxa a buscar aliment. És un tucà preciós, de molts colors. Sembla una obra d'art! Per la Tanit i per mi és el primer tucà que veiem. Ens emocionem! Al cap d'una

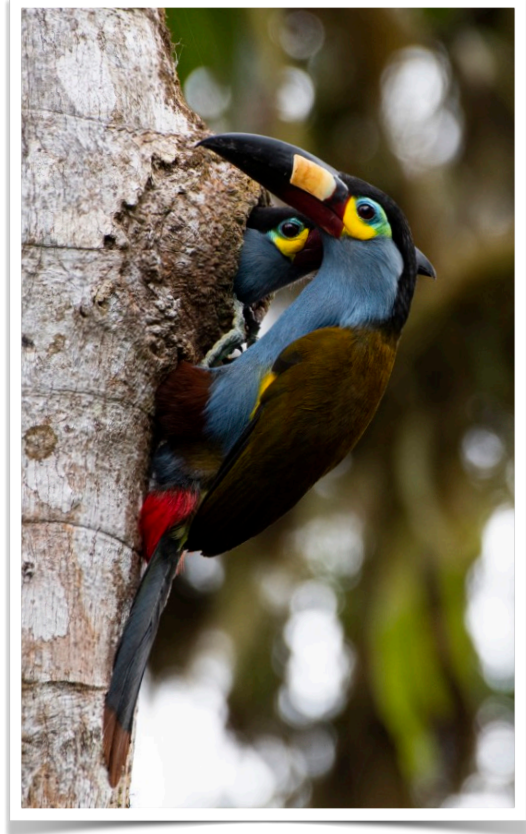
estona trobem dos tucans més a les branques d'uns altres arbres. <https://ebird.org/checklist/S145682472> <https://ebird.org/checklist/S145682553>

Dinem i cap a les tres tornem a pardalejar. El paisatge és espectacular. Sens dubte, el nom de Bellavista és molt encertat!

Després de més de dues hores caminant i mirant ocells, regressedem al centre de la reserva, ja de nit. Durant el pardaleig, veiem el tapacul ocell-lat i el d'Spillman. Les diferents espècies de tapaculs, tot i ser molt vocals, és a dir, que canten molt, s'amaguen. Així que

passem una llarga estona per poder veure'ls un moment saltant entre les fulles. <https://ebird.org/checklist/S145708665>

Avui tenim una hora lliure fins a les set, l'hora de sopar. En acabar, marxem a dormir de seguida, que demà tocar matinar molt.

Dia 13. Dijous 27 de juliol. Fem una maneta de xanques

A un quart de cinc del matí, deixem la reserva de Bellavista, on hem fet dues nits, i marxem cap a la reserva de Milpe.

Pel camí, ens aturem a Refugio Paz de las Aves, on primer veiem el lloc de reunió del gallet de roca andí, un ocell vermell i negre que sembla un nino de drap, ja que té l'ull molt petit. Veiem més d'una desena

mentre fan el seu festeig sorollós. És impressionant! <https://ebird.org/checklist/S145784073>

Després fem un esmorzar molt bo, amb crestes de formatge, bolón de pollastre i un cafè amb llet de les seves vaques. En acabar, anem a buscar les cinc xanques que habiten en

aquesta zona i les veiem totes. <https://ebird.org/checklist/S145784020> <https://ebird.org/checklist/S145784110> <https://ebird.org/checklist/S145784176> <https://ebird.org/checklist/S145784256> <https://ebird.org/checklist/S145784296> <https://ebird.org/checklist/S145784345>

Tenim molta sort! Els propietaris d'aquest espai li han posat noms. Així, a la **xanca gegant**, la més gran del món, li diuen Maria; a la xanca ocràcia, Shakira, ja que quan es mou sembla que balla una mica. Contents de veure-les totes, pardalegem una mica per la zona fins que es posa a ploure. Entre altres moltes espècies, veiem el picot ventregroc.

Com que hem fet un molt bon esmorzar, decidim saltar-nos el menjar per poder pardalejar durant més temps i marxem cap a San Tadeo Birding, un jardí on veiem, entre altres molts ocells, diferents colibrís. Per sorpresa de tothom, un es posa sobre el dit de l'Eugeni mentre assenyala un altre colibrí. També veiem dos mamífers: un esquiroi i un

coatí de Centreamèrica. <https://ebird.org/checklist/S145784401>

Cap a dos quarts de cinc, arribem a l'allotjament, situat a la reserva de Milpe Mindo cloudforest. Només arribar-hi trobem un altre coatí de Centreamèrica. Després, busquem ocells durant una

estona per la reserva. <https://ebird.org/checklist/S145782606>

Mentre sopem, sentim un motmot rogenic molt a prop i tothom salta de la cadira amb els prismàtics per mirar-lo, tot i que ja és fosc. En acabar, votem l'ocell del dia. El guanyador és el gallet de roca andí, tot i que jo voto el colibrí cua de fulla. Els colibrís són preciosos!

Dia 14. Divendres 28 de juliol. Els tucans de Milpe i l'espina del viatge

Quedem a les sis del matí per anar a mirar ocells a la trampa de papallones. <https://ebird.org/checklist/S145829710>

Després d'una hora, la Tanit i jo decidim anar al restaurant, on hi ha menjadores de colibrís a veure si trobem algun tucà. Veiem un esquirol, una papallona amb un ull gran i un coatí adult i un bebè de coatí, primer un i després l'altre.

Sense sort, esmorzem i en acabat marxem a caminar. Pel camí veiem el tucà pitgroc, diversos ocells i una serp. Quan portem més o menys una hora caminant, ens ve a buscar el conductor i ens diu que ha vist un tucà a la zona del restaurant. Llavors, la Tanit i jo decidim tornar cap allà, mentre la resta del grup marxa amb el mini bus cap a una altra zona. Quedem a dos quarts d'una per dinar.

El primer que ens diu la família del restaurant és que han vist al tucà i que han avisat a Ramiro, el conductor, perquè ens ho digués. Li diem que ja ens ho ha dit. Seiem i esperem, pacientment, que torni a aparèixer. A Milpe hi ha tres espècies de tucans: el tucà pitgroc, que ja hem vist, el tucà del Chocó i l'araçari de collar. Mentrestant, contemplem diferents colibrís i tornem a veure el coatí adult. Al cap d'una estona, la Tanit decideix anar a dutxar-se a la seva habitació, que està dalt del restaurant, i jo em quedo fent guàrdia pels tucans. Em deixa la càmera perquè faci la foto si apareix i no té temps de baixar. Després d'una estona, decideixo mirar les notícies de Catalunya al mòbil. De sobte, la Tanit crida des de dalt: tucaaaaà! Miro i, efectivament, hi ha una parella de tucans posats a un tronc davant meu. Agafo la càmera i faig fotos, tot just quan un dels dos tucans ha marxat. Després, el contemplo amb els prismàtics i vola. Quan baixa la Tanit li ensenyo les fotos i sembla que hi ha alguna que se salva. Ella els ha vist des de dalt i ha fet foto amb el mòbil. Li expliquem que ni la família ni jo hem vist arriba els tucans. Ha estat una arribada molt sigil·losa. Riem i celebrem que hem vist dos tucans i n'hem fotografiat un.

Quan arriba la resta del grup, ens diuen que hem vist l'araçari de collar i que ens falta el tucà del Chocó, que és més important. <https://ebird.org/checklist/S145829754>

Comencem a dinar i a mig dinar, el guia ens diu que s'acaba de posar el tucà del Chocó a un arbre. Ens aixequem i esperem amb prismàtics, càmeres i mòbil que s'apropi. Al cap d'una estona el veiem a tocar. Acabem el dinar i ens acomiadem de Milpe molt contents.

Cap a les dues, marxem cap a Tambo Condor, la casa del còndor.

Pel camí, fem parada a l'Alambi, una reserva on veiem molts colibrís diferents i el colom feréstec pàl·lid. <https://ebird.org/checklist/S145888763>

A més, parem a un forn de pa de Pinta, on Ramiro, el conductor, compra per a tothom, un pa deliciós anomenat Carlitos.

Al cap d'una estona, parem a la carretera a buscar el cuaespinos d'Azara. És un ocell que el Daniel es va perdre a Colòmbia. En aquell viatge el grup el va veure el primer dia i ell i una dona no el van poder veure. El guia li va dir que era un ocell molt fàcil i que ja el

veurien més endavant i res. Després d'una estona el veiem i ho celebrem. <https://ebird.org/checklist/S145888886>

Cap a les sis arribem a Tambo Condor, el lloc més fred de tot el viatge. Sopem i marxem a dormir.

Dia 15. Dissabte 29 de juliol. El còndor i l'os andí.

Quedem per veure ocells a dos quarts de set del matí i veiem els primers còndors i el colibrí gegant, molt més gran que els que hem vist fins ara. De sobte, ens avisen que hi ha un os andí a la muntanya i marxem a veure'l. El Juan Carlos ha passat mala nit i es troba

malament, tot i això, ens continua fent de guia. <https://ebird.org/checklist/S145888259>

L'os està menjant tranquil·lament a una muntanya rocosa i l'observem durant una estona amb el telescopi des d'un mirador. Ens diuen que té dos anys. És preciós: una boleta negra amb un antifaç més fosc a la cara. També veiem uns quants còndors a la mateixa zona que l'os. <https://ebird.org/checklist/S145888210>

Després esmorzem i marxem al parc nacional

d'Antisana. De camí a la llacuna de la Mica, de tant en tant, baixem de la furgoneta per buscar algun ocell, com el colibrí del Chimborazo. A més del cisteller flamulat (*Asthenes flammulata*), veiem molt de prop uns quants individus de caracarà carunculat. També veiem un grup de cérvols propis de la zona.

Quan arribem a la llacuna plou i fa molt de fred. Així que em torno a la furgoneta. Converso amb Ramiro, el conductor, que m'explica que és llicenciat en Filosofia i que té dues filles vivint fora de l'Equador. La més gran viu a Itàlia casada amb un italià, i cap al desembre el farà avi. La resta del grup veuen diversos ocells aquàtics.

<https://ebird.org/checklist/S145955561>

Després, dinem i marxem a l'aeroport a portar al Daniel. Pel camí tornem a admirar els nombrosos murals artístics que trobem per tot arreu, molts amb animals dibuixats. Són bonics i colorits! Arribem a l'aeroport tres hores abans que surti el seu avió. Ens acomiadem amb la tristesa que el tour ja s'acaba. Després portem l'Edward i la Nancy a

l'hotel Casa Hilayaku, on faran nit i demà al matí marxaran cap a l'aeroport. Fi del tour!

<https://ebird.org/checklist/S145954857>

La Tanit, l'Eugeni i jo marxem amb el Juan Carlos i el seu cotxe cap a Latacunga, on fem nit.

Demà ens aproparà cap al Chimborazo, un volcà extint de l'Equador, a la serralada dels Andes, que és la muntanya més alta del país amb 6.263 metres. Precisament, pel fet que la Terra està més eixamplada a la zona equatorial, el cim del **Chimborazo** és el punt més allunyat del centre de la Terra (6.384.415,98 m), malgrat que, mesurat des del nivell del mar, les muntanyes més altes són les de l'Himàlaia. A més, és la muntanya més venerada pels indígenes de l'Equador. Després de deixar-nos, Joan Carlos seguirà cap a Guayaquil, la ciutat on viu.

L'Eugeni té especial interès a visitar el Chimborazo, ja que el científic Humboldt el va escalar i li va servir per assentar les bases de la biogeografia moderna. És a dir, va explicar, per primer cop, que a cada alçada es dona un tipus de vegetació diferent.

És l'adeu a un tour, en teoria programat per observar ocells per les Galápagos i el Chocó de l'Equador i que, en la realitat, ha estat molt més que això. Ha estat un viatge inoblidable pels amants de la natura accessible que permet gaudir de la presència dels animals i de la bellesa del mar d'una manera còmoda i fàcil!

Així per exemple, em portaré a la maleta la visió, l'olor, els sons i les emocions sentides durant la contemplació d'una colònia de lleons marins a una platja (com juguen, es barallen, s'alleten, es fan petons...), del caminar lent i la cara sàvia d'una tortuga, de l'elegància juganera d'uns pingüins d'ulls blaus, del mimetisme d'unes iguanes impassibles, del salt alegre d'uns dofins, del festeig

d'uns albatros, de la sortida i entrada al niu d'uns tucans, del zumzeig impacient dels bells colibrís...

En definitiva, en un món com l'actual tan artificial i tecnològic, sortir per uns dies de les pantalles -tot i fer servir càmeres i fotos per immortalitzar un viatge tan increïble- i poder contactar amb l'essencial, amb la natura en estat pur, és una experiència d'un valor incalculable!

barcelonabirdingpoint

